

Krúdy Gyula
FESTETT KIRÁLY

„Abban az időben, amikor Pozsonyban a vadszőlő piroslott a királyné ablakain és őszidongóhangú urak üldögéltek az ebédlőben, Magyarországon, a tokaji hegyen hosszú pókfonalakat eregetett valaki a hegyről lefelé, amely pókfonalak mindenhová elszálldostak az országba. Kő prэшháza előtt, eresz alatt, vadmacskabundán hevert a legnagyobb tokaji szőlőbirtokos, Szapolyai János, az örökös szepesi gróf és erdélyi vajda" – ekképp indul Krúdy Gyula *Festett király* című regénye, s a Szapolyai királlyá választásáról tudósító mondattal zárul. Mohács után vagyunk, II. Lajos a Csele-patakba veszett, özvegye, Mária királyné Pozsonyba menekült a török elől, a magyar urak széthúznak, az ország a török hódító törekvések és a Habsburg birodalmi érdekek között sínylődve, kifosztva-kirabolva, az anyagi és erkölcsi züllés szélén. A mű nagy mesélőnk, klasszikus írónk legjobb munkái közé sorolható, melyben minden – szerelem és ármány,

tragikus heroizmus és könnyed, szórakoztató mesélés, menny és pokol – együtt van, ami a romantikus történelmi regények eszköztárába tartozik, emellett azonban a felelősségvizsgálatról sem feledkezik meg, miközben észrevehetően nemcsak a múltat faggatja, hanem a Mohácshoz elvezető okok elemzésével saját kora tragédiájának – a trianoni katasztrófának - magyarázatát is keresi.

A *Festet király* mindazok kedvelt olvasmánya lehet, akikben a múlt iránti érdeklődés és a jelen gondjaira való fogékonyság összekapcsolódik, s akik számára a pihenőidő tartalmas kihasználása egyet jelent bensőjük és ismereteik szüntelen gazdagításával.

ister